

## Participles in Lysias 1

### Morphology

ων	οντα	οντος	οντι	οντες	οντας	οντων	ουσι
ουσα	ουσαν	ουσης	ουση	ουσαι	ουσας	ουσων	ουσαις
ον	ον	οντος	οντι	οντα	οντα	οντων	ουσι
ομενος							
ομενη							
ομενον							
ας	αντα	αντος	αντι	αντες	αντας	αντων	ασι
ασα	ασαν	ασης	αση	ασαι	ασας	ασων	ασαις
αν	αν	αντος	αντι	αντα	αντα	αντων	ασι
αμενος							
αμενη							
αμενον							
θεις	θεντα	θεντος	θεντι	θεντες	θεντας	θεντων	θεισι
θεισα	θεισαν	θεισης	θειση	θειςαι	θειςας	θειςων	θειςαις
θεν	θεν	θεντος	θεντι	θεντα	θεντα	θεντων	θεισι
ως	οτα	οτος	οτι	οτες	οτας	οτων	οσι
υια	υιαν	υιας	υια	υιαι	υιας	υιων	υιαις
ος	ος	οτος	οτι	οτα	οτα	οτων	οσι

### Behaviour

Verbal	Nominal
Show 'tense' (aspect)	Show case
Built on verbal stems	Can take the article
Can stand alone in a clause	Can function as nouns/adjectives

## Types

### 1. Attributive

- Qualifies a **NOUN**
- Like an ordinary adjective
- May be translated as a relative clause

9. οἰκίδιον ἔστι μοι διπλοῦν, ἴσα ἔχον τὰ ἄνω τοῖς κάτω κατὰ τὴν γυναικωνίτιν καὶ κατὰ τὴν ἀνδρωνίτιν

- More commonly, this participle has the definite article

8. τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζουσιν

16. ὁ γὰρ ἀνὴρ ὁ ὕβριζων εἰς σὲ καὶ τὴν σὴν γυναῖκα ἐχθρὸς ὧν ἡμῖν τυγχάνει.

48. εἰ δὲ μή, πολὺ κάλλιον τοὺς μὲν κειμένους νόμους ἐξαλειψαι, ἑτέροισ δὲ θεῖναι,

NB Word order like noun + adjective

### 2. Supplementary

The participle completes the sense ('goes with')

12. καὶ ἐγὼ τὴν γυναῖκα ἀπιέναι ἐκέλευον καὶ δοῦναι τῷ παιδίῳ τὸν τιθθόν, ἵνα παύσηται κλᾶον.

16. ὁ γὰρ ἀνὴρ ὁ ὕβριζων εἰς σὲ καὶ τὴν σὴν γυναῖκα ἐχθρὸς ὧν ἡμῖν τυγχάνει.

Similarly, participles are used as supplements to εἶναι, as a periphrasis for perfect or pluperfect

10. καὶ ταῦτα οὐκ ἂν εἴη μόνον παρ' ὑμῖν οὕτως ἐγνωσμένα,

34. ἐμοῦ τοίνυν, ὧ ἄνδρες, οἱ μὲν νόμοι οὐ μόνον ἀπεγνωκότες εἰσὶ μὴ ἀδικεῖν,

### 3. Circumstantial

- More **VERBAL**
- Defines the circumstances under which the main verb takes place
- Many different types – not a rigid structure

a) Temporal – an action which happens at the same time as/ before the action of the main verb

11. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, ὧ ἄνδρες, ἦκον μὲν ἀπροσδοκῆτως ἐξ ἀγροῦ,

13. ἐκείνη δὲ ἀναστᾶσα καὶ ἀπιοῦσα προστίθησι τὴν θύραν,

14. ἐρομένου δέ μου τί αἰ θύραι νύκτωρ ψοφοῖεν, ἔφασκε τὸν λύχνον ἀποσβεσθῆναι τὸν παρὰ τῷ παιδίῳ,

b) Means – means by which the action of the main verb came about

4. ἐμὲ αὐτὸν ὕβρισεν εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν εἰσιών

9. ἵνα δὲ μή, ὅποτε λοῦσθαι δέοι, κινδυνεύῃ κατὰ τῆς κλίμακος καταβαίνουσα,

25. ἐγὼ δ', ὧ ἄνδρες, πατάξας καταβάλλω αὐτόν

c) Causal – the reason for the main verb

6. ἐπίστευον ἤδη καὶ πάντα τὰ ἐμαυτοῦ ἐκείνη παρέδωκα, ἠγούμενος ταύτην οἰκειότητα μεγίστην εἶναι.

11. μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον τὸ παιδίον ἐβόα καὶ ἐδυσκόλαινεν ὑπὸ τῆς θεραπαίνης ἐπίτηδες λυπούμενον,

d) Purpose – future participle

10. πολλάκις ἡ γυνὴ ἀπῆει κάτω καθευδήσουσα ὡς τὸ παιδίον

### e) Conditional

1. περὶ πολλοῦ ἂν, ποιησαίμην, ὧ ἄνδρες, τὸ τοιούτους ὑμᾶς ἔμοι δικαστὰς περὶ τούτου τοῦ πράγματος γενέσθαι, οἷοίπερ ἂν ὑμῖν αὐτοῖς εἴητε τοιαῦτα πεπονθότες.

12. ἡ δὲ τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἤθελεν, ὡς ἂν ἀσμένῃ με ἔωρακυῖα ἤκοντα διὰ χρόνου

### f) Concessive – ‘Although’

14. ἔδοξε δέ μοι, ὧ ἄνδρες, τὸ πρόσωπον ἐψιμουθιῶσθαι, τοῦ ἀδελφοῦ τεθνεῶτος οὕτω τριάκονθ' ἡμέρας.

### g) Attendant circumstances – circumstance closely associated with the main verb

5. ἐγὼ τοίνυν ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν ἅπαντα ἐπιδείξω τὰ ἑμαυτοῦ πράγματα, οὐδὲν παραλείπων, ἀλλὰ λέγων τὰληθῆ.

12. καὶ πρότερον δὲ μεθύων εἴλκες αὐτήν.

35. ἔμοι γάρ, ὧ ἄνδρες, ὅπερ καὶ πρότερον εἶπον, φίλος ὢν Σώστρατος καὶ οἰκείως διακείμενος ἀπαντήσας ἐξ ἀγροῦ περὶ ἡλίου δυσμᾶς συνεδείπνει,